

Prejudiciálne otázky

1. Bráni právo Európskej únie, predovšetkým článok 6 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 60/2004⁽¹⁾ v spojení s odôvodnením č. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 832/2005⁽²⁾, ako aj článkom 4 ods. 1 a 2 nariadenia Komisie (ES) č. 1972/2003⁽³⁾, tomu, aby sa rozsah nadbytočných zásob prevádzkovateľa určil tak, že sa od nadbytočných zásob (ako zásoby prenášanej do nasledujúceho obdobia) automaticky odpočítajú priemerné zásoby prevádzkovateľa k 1. máju za posledné – nie viac ako štyri – roky činnosti pred 1. májom 2004, zvýšené o koeficient 1,2?

V prípade kladnej odpovede na túto otázku, bude odpoveď vyzerať inak, pokiaľ pri určení rozsahu zásoby prenášanej do nasledujúceho obdobia a nadbytočných zásob môže byť zohľadnený nárast výrobných, spracovateľských alebo predajných objemov prevádzkovateľa, doba dozrievania príslušného poľnohospodárskeho výrobku, doba vytvorenia stavu zásob, ako aj iné, od prevádzkovateľa nezávislé okolnosti?

2. Je v súlade s cieľom práva Európskej únie, predovšetkým s cieľom nariadenia Komisie (ES) č. 1972/2003, považovať celé zásoby poľnohospodárskeho výrobku, ktoré sa k 1. máju 2004 nachádzali v držbe prevádzkovateľa, za jeho nadbytočné zásoby?

3. Vylučuje právo Európskej únie, predovšetkým článok 4 nariadenia Komisie (ES) č. 1972/2003, ako aj článok 6 nariadenia Komisie (ES) č. 60/2004 v prípade, že prevádzkovateľ začal svoju činnosť s príslušným poľnohospodárskym výrobkom menej než jeden rok pred 1. májom 2004, aby tento prevádzkovateľ musel sám preukázať, že rozsah zásob poľnohospodárskeho výrobku, ktoré sa k 1. máju 2004 nachádzali v jeho držbe, zodpovedá rozsahu zásob poľnohospodárskeho výrobku, ktorý by obvykle vyrábala, predával alebo iným spôsobom za odplatu alebo bezodplatne prevádzal alebo nadobúdala?

V prípade kladnej odpovede na túto otázku, bude odpoveď vyzerať inak, pokiaľ je orgán nezávisle od dôkaznej povinnosti prevádzkovateľa povinný na základe týmto prevádzkovateľom podaného vyhlásenia o príslušnom poľnohospodárskom výrobku zohľadniť pri určovaní zásoby prenášanej do nasledujúceho obdobia a nadbytočných zásob prevádzkovateľa nárast jeho výrobných, spracovateľských alebo predajných objemov, ako aj jeho zásob po 1. máji 2004?

4. Je v súlade s cieľom nariadenia Komisie (ES) č. 1972/2003, ako aj nariadenia Komisie (ES) č. 60/2004, vyberať poplatok z nadbytočných zásob aj vtedy, ak sa u prevádzkovateľa k 1. máju 2004 zistia nadbytočné zásoby, ale tento prevádzkovateľ preukáže, že z uvedenia nadbytočných zásob na trh po 1. máji 2004 nemal žiadnu skutočnú výhodu v podobe cenového rozdielu?

5. Môže sa článok 6 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 60/2004, podľa ktorého sa pri zisťovaní nadbytočných množstiev cukru, izoglukózy a fruktózy zohľadniť okrem inej kapacity skladovacích zariadení, vykladať v tom zmysle, že pokiaľ sa kapacita skladovacích zariadení prevádzkovateľa v priebehu roka pred pristúpením zväčší, predstavuje to základ pre nižšie stanovenie nadbytočných zásob poľnohospodárskeho výrobku, ktoré sa k 1. máju 2004 nachádzali v držbe prevádzkovateľa, nezávisle od hospodárskej činnosti prevádzkovateľa, ako aj rozsahu ním vykonaného spracovania poľnohospodárskeho výrobku a od príslušných zásob v rokoch činnosti pred 1. májom 2004, ako aj v dvoch rokoch po 1. máji 2004?

6. Bráni článok 10 nariadenia Komisie (ES) č. 1972/2003 tomu, aby sa vyžadoval poplatok z nadbytočných zásob od prevádzkovateľa daňovým výmerom, pokiaľ síce tento daňový výmer bol vydaný 30. apríla 2007, teda v čase platnosti nariadenia, ale podľa vnútroštátneho práva nadobudol voči prevádzkovateľovi účinnosť až po strate účinnosti nariadenia Komisie a vnútroštátne právo nestanovuje na vyžadovanie poplatku zo zásob žiadnu lehotu?

⁽¹⁾ Nariadenie zo 14. januára 2004, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia v sektore cukru z dôvodu pristúpenia Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska (Ú. v. EÚ L 9, s. 8; Mím. vyd. 03/042, s. 125).

⁽²⁾ Nariadenie z 31. mája 2005 o určení nadbytočných množstiev cukru, izoglukózy a fruktózy pre Českú republiku, Estónsko, Cyprus, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Maltu, Poľsko, Slovinsko a Slovensko (Ú. v. EÚ L 138, s. 3).

⁽³⁾ Nariadenie z 10. novembra 2003 o prechodných opatreniach prijatých v súvislosti s pristúpením Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska s ohľadom na obchod s poľnohospodárskymi výrobkami (Ú. v. EÚ L 293, s. 3; Mím. vyd. 03/040, s. 474).

Žaloba podaná 18. decembra 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Taliana republika

(Vec C-561/07)

(2008/C 64/32)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. Enegren a L. Pignataro, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

— Talianska republika si tým, že zachovala účinnosť ustanovení článku 47 ods. 5 a 6 zákona č. 428 z 29. decembra 1990 v prípade hospodárskej krízy podniku v spojení s pravidlom zakotveným v článku 2 ods. 5 písm. c) zákona z 12. augusta 1977 č. 675, v dôsledku čoho práva zamestnancov uvedených v článku 3 a 4 smernice 2001/23/ES nie sú zachované v prípade prevodu podniku, v ktorom bola zistená „krízová situácia“, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice,

— zaviazat Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia tvrdí, že ustanovenia zákona č. 428/1990 (článok 47 ods. 5 a 6) sú v rozpore so smernicou Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov⁽¹⁾, a to z toho dôvodu, že zamestnancom podniku, ktorý je v režime začlenenia mimoriadnych príjmov, ktoré prešli na nadobúdateľa, zanikajú práva zakotvené v článku 2112 občianskeho zákonníka, ktorý zachováva prípadné záruky zakotvené v kolektívnej zmluve („zaobchádzanie s najvyššou výhodou“ zakotvené v článku 47 ods. 5).

Z toho vyplýva, že zamestnanci podniku v režime Začlenenia príjmov („ZP“) v krízovej situácii nemajú v prípade prevodu podniku nárok na záruky zakotvené v článkoch 3 a 4 smernice.

Pokiaľ ide o článok 47 ods. 6, tento stanovuje, že zamestnanci, ktorí neprejdú k nadobúdateľovi, k nájomcovi alebo k právnomu nástupcovi, majú právo na prednostné prijatie do zamestnania posledne uvedenými subjektami, a to v lehote jedného roka od prevodu, alebo v dlhšej lehote, tak ako jej dĺžku stanovuje kolektívna zmluva. V prípade vyššie uvedených zamestnancov, ktorí prešli na nadobúdateľa, na nájomcu alebo na právneho nástupcu po prevode podniku, sa nepoužije článok 2112 občianskeho zákonníka.

Talianska vláda nespochybnila právny rozbor, ktorý urobila Komisia a na základe ktorého sa na zamestnancov podniku, ktorý je v režime ZP v krízovej situácii, nevzťahujú záruky zakotvené v článku 3 a 4 smernice v prípade prevodu podniku. Tvrdila však, že v osobitnom prípade sa uplatní článok 5 ods. 3 smernice.

V žalobe Komisia zdôraznila, že v prípade prevodu podniku, keď je prevádzateľ v situácii závažnej hospodárskej krízy, uvedené ustanovenie umožňuje zmeniť pracovné podmienky zamestnancov za účelom zachovania pracovných možností, ktoré zaručuje prežitie podniku, závodu alebo častí podnikov alebo závodov. Toto ustanovenie splnomocňuje členský štát len umožniť prevádzateľovi a zástupcom zamestnancov dohodnúť sa na zmene pracovných podmienok za takýchto okolností a nie vylúčiť, tak ako to robí článok 47 ods. 5 a 6 zákona č. 428/90, uplatnenie článkov 3 a 4 smernice.

(¹) Ú. v. ES L 82, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98.

Žaloba podaná 19. decembra 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo

(Vec C-562/07)

(2008/C 64/33)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: R. Lyal a I. Martinez del Peral Cagigal, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Španielske kráľovstvo si tým, že rozdielne zaobchádza s kapitálovými výnosmi nerezidentov získanými v Španielsku a kapitálovými výnosmi rezidentov získanými do 31. decembra 2006, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 39 a 56 Zmluvy ES a článkov 28 a 40 dohody o EHP,

— zaviazat Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.